

Sygn. akt IX U 1208/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. L. (J. L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 maja 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1208/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.05.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu J. L. (L.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w (...) SA w R. w latach 1967-1978.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 23.05.1992r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z okresu 01/1985r. do 12/1987r. wyniósł 330,25 % i został ograniczony do 250 %.

W dniu 28.12.2015r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających oraz świadczeń emerytalno- rentowych, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego z okresu od 22.06.1967r. do 31.12.1978r. na podstawie akt osobowych, przedłożonej dokumentacji płacowej, legitymacji ubezpieczeniowej Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1970-1977, 1981-1992 jest wyższy niż 250% i wynosi w I wariantcie 266,79% oraz w drugim wariantcie (bez premii) 264,42%. Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, dodatek funkcyjny, dodatek za pracę niebezpieczną, dodatek nocny, wynagrodzenie z karty górnika oraz deputat węglowy.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, dokumentację płacową ubezpieczonego, złożoną dokumentację oraz opinię biegłego z zakresu rent uzupełniających oraz świadczeń emerytalno rentowych mgr Z. G. z dnia 24.07.2017r. (k.39-72).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr Z. G., który na podstawie posiadanej dokumentacji płacowej oraz obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w obu wariantach okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, który kwestionował przyjęcie przez biegłego niektórych składników wynagrodzenia takich jak dodatek szkodliwy i niebezpieczny oraz dodatku za pracę na zmiany. Nie ulega wątpliwości, iż dodatek szkodliwy i niebezpieczny był wypłacany ubezpieczonemu w sytuacji gdy, większość prac pod ziemią odbywała się w zapyleniu, ponadnormatywnym hałasie oraz wysokiej temperaturze (szczególnie w przodkach). Dodatek niebezpieczny był natomiast wypłacany wszystkim pracownikom danej kopalni, z uwagi na zagrożenie metanowe. Ponadto zasadne jest uwzględnienie dodatku za pracę w systemie trzymianowych, który był normą, co potwierdził również ubezpieczony w swoich zeznaniach. Ustalony przez biegłego wwpw w wersji II (bez premii) również daje podstawę do przeliczenia świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia